

Hogy el ne bizakodjam...

Köszöntés: „Igaz vagy, Uram, és helyesek döntéseid. Elrendelt intelmeid igazak, és igen megbízhatók. Belső indulat sorvaszt engem, mert ellenfeleim megfedkeztek igédről. Nagyon tiszta a te beszéded, szolgál szereti azt. Bár kicsiny és megvetett vagyok, utasításaidat mégsem felejttem el. Igazságod örökké igaz, és törvényed maradandó. Ínség és nyomorúság ért engem, parancsolataid mégis gyönyörködtetnek (Zsolt 119, 137-143).” Ámen.

Kezdő ének: 105. zsoltár: 1-3: „Adjatok hálát az Istennek...”

Előima

Jézus Krisztus, Te azért jöttél, hogy Isten képmására formálj minket, mégis olyan tompa az elménk, amikor Róla tanítasz minket. Kérünk, fényeddal ragyogd be sötétségünk, hiszen Te belső világosság vagy, ismered szomjúságunk. Jöjj közösségünkbe és ma is vezess minket az evangélium forrásához! Drága Megváltónk, Te vagy a világ világossága és van hatalmad megvilágítani minden embert. Add, hogy Igédben felismerhessünk Téged, elfogadjuk akaratod és engedelmeskedjünk Neked! Látod, hogy köt s leház földi bölcsességünk. Látod, hogy képtelenek vagyunk kezünkben tartani magunk és mások életét. Krisztusunk, Te a nyomorultak barátja vagy, adj nekünk egyszerű szívet, hogy örömmel befogadhassunk Téged! Szelíd és alázatos szívű Jézus, újítsd meg bennünk a gyermekség lelkületét és add éreznünk azt a mennyei vonzalmat, amit irányunkba táplálsz. Köszönjük Neked, hogy az elmúlt héten is erő, lelki eledel, bátorság és közelség voltál a számunkra. Küldj el bennünket ebbe a világba, hogy hittel, reménységgel és szeretettel előkészítsük utadat a világban. Kérünk, nyisd meg országod kapuit minden ember előtt, aki Hozzád foházkodik és Tőled várja a segítséget. Légy istentiszteletünk Pásztora, gondolatunk Megszentelője, elménk bölcs Tanítója, testünk áldott Orvosa és lelkünk Gyámolítója, hogy mindig Hozzád ragaszkodjunk. Gondoskodj rólunk most és minden időben. Ámen.

Textus: Pál apostolnak a Korinthusiakhoz írott II. levele 12, 7b-10

„Ezért tehát, hogy el ne bizakodjam, tövis adatott a testembe: a Sátán angyala, hogy gyötörjön, hogy el ne bizakodjam. Emiatt háromszor kértem az Urat, hogy távozzék az el tőlem. De ő ezt mondta nekem: „Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.” Legszívesebben tehát az erőtlenségeimmel dicsekszem, hogy a Krisztus ereje lakozzék bennem. Ezért a Krisztusért öröömöm telik erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldöztetésekben és szorongatásokban; mert amikor erőtlen vagyok, akkor vagyok erős.”

Hálaadással jövő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

A nagymama finom csigalevest készített a hozzájuk érkező unokák részére. Az unokák, amikor leültek az asztalhoz gyanúsan figyelték a tányérjukba került levest. Nem ettek belőle. Minden színt játszott az arcuk, de nem voltak hajlandók megkóstolni a nagymama által készített levest. Az asztal végében megszólalt a mindig szótlan nagypapa: „Asszony, főzz nekik csalánlevest, mert az nagyon egészséges!” A nagypapa az asztalnál ülve elmesélte unokáinak, hogy milyen volt az orosz fogság és a fogolytábor. Kimért kenyéradag, valamint csalánleves volt az eledelük. A nagyapát 16 évesen vitték el erőszakkal, és 167 cm magasságával 33 kilósan érkezett haza a fogságból. Erre a visszaemlékezésre a gyermekek mindent megettek, amit a nagymamájuk eléjük rakott.

„El ne bizakodjam.” – mondja Pál apostol. Ezzel indokolja meg az Úr akaratát az életében. Nem dicsekszik a korinthusiak előtt, hanem őszintén elmondja, hogy Isten hogyan nevelte alázatra, hogyan teljesítette be rajta és rajta keresztül mindazt, amit megmondott. Első üzenete Isten Igéjének a Lélek által felénk éppen ez. Aki dicsekszik, ne jogait sorolja fel, ne éljen a szólás jogával, hanem fogalmazza meg, hogy KI által szól. *„Aki dicsekszik, az Úrral dicsekedjék (IKor 1,31).”* Jeremiás próféta által is sokkal korábban *„ezt mondja az Úr: Ne dicsekedjék bölcsességével a bölcs, ne dicsekedjék erejével az erős, ne dicsekedjék gazdagságával a gazdag! Aki dicsekedni akar, azzal dicsekedjék, hogy érti és tudja rólam, hogy én vagyok az Úr, aki szeretetet, jogot és igazságot teremtek a földön, mert ezekben telik kedvem – így szól az Úr!” (Jer 9,22-23)* A mai kor emberének és a közösségek pusztulásának egyik fő oka éppen az elbizakodottság. „El ne bizakodjam.” – kétszer is megismétli Pál.

Kedves Testvéreim! Mi sokszor nem tudjuk, de az Úr tudja, hogy mit miért enged meg az életünkbe. Ő tudja, hogy mit miért cselekszik. Pál apostol tövisről beszél. Az apostol elmélyíti szenvedése kérdését. Isten akaratából tövis adatott

testébe, ahogy ő keserűen nevezi: a Sátán angyala, bizonytalán valamilyen betegség. Hiába könyörgött háromszor is ennek elvételéért, Isten úgy látta jónak, hogy maradjon az apostol életében ez a tövis. Hány és hány alkalommal hallom a testvérek ajkáról a „miért“, a „hogyan“ kérdő szócskákat és mögöttük ott van Isten kérdőrevonása. Minden családlátogatáson, minden egyes személyes beszélgetés alkalmával előjön: „Miért?“ Miért terem ez a föld tövist és bogáncskórót a mi lelki életünkben is? Miért engedi meg az Úr, hogy megmaradjon, ami ellen olyan nagyon rugódozunk, amiért buzgón imádkozunk, amiért annyit tettünk már, és mégis senki sem tudja rá a választ. A tövis marad, ott marad bennünk, ott van testünkben. Betegségek, lelki állapotok, amivel meg kell tanulnunk együttélni. Olyan testi és lelki nyomorúságok, amit Isten megenged, hogy az ember ne arra gondoljon, hogyan lenne jó, hanem hogyan van az életében. Látszat és valóság között nagy a különbség. Az ember látszata és Isten valósága. Pál apostolnak és minden keresztyénnek meg kell tanulnia, hogy Isten jelenvalósága az életünk egyetlen igazi fogódzópontja. Az áldott orvos olyan receptet írt fel a nyomorultaknak, ami megtanítja őket a tűrésre, az élet elfogadására, az Istenhez való ragaszkodásra.

Hiszen Pál annak ellenére, hogy beteg, hogy tövissel rendelkezik, mégis szolgál. Sőt nem is akár hogyan. Ez pedig nem tőle van, hanem Isten gazdag ajándéka: a kegyelem. Isten válaszol és amilyen megdöbbenő ez a helyzet, olyan az Úr válasza is: *„elég neked az én kegyelmem (IIKor 12,9a)!”* A keresztyén embernek tudatosítania kell, hogy igazán mire van szüksége. Mi az, pontosabban Kinek a drága ajándéka, ami elég az élethez. Sajnos ugyanis nem tudjuk fogyasztói társadalmunkban, hogy mennyi az elég. Isten mértékre, helyes mértékre tanítja az embert. Mindenkinek, aki Őbenne hisz és Őt hívja segítségül, nem azt kell átélnie, hogy Isten csodálatos védelemben részesíti, hanem azt, hogy erőtlenségében, szenvedésében is felhasználja, megerősíti, és hozzásegíti szolgálatának elvégzéséhez. Drága testvérem! Isten megmutatja, hogy ott van

jelen, ahol te a leggyengébb vagy. Védtelen, árva, egészségtelen környezetben és helyzetben is megsegít. Nézzünk csak végig sorainkon és tekintsük meg, hogy kik ülnek a templompadjaiban. Az árvák, az özvegyek, a betegek, a magukra maradtak, azok, akik tudják, hogy egyedül nem megy, de egyedüli reményük csak az Isten, és így szükségük nincsen.

Pál sem hátrált meg és nem mondta én beteg vagyok, mit tehetnék értetek. Nem mondta azt, hogy nem indul el, mert még fel kell íratni az orvosságait, el kell menni kivizsgálásra és ha biztos lesz az eredményekben, akkor majd útra kell. Önmagán kívül határozta meg a célt. A cél nem önmaga volt, hanem Isten ügye, Aki elindította. Nem merült el a fájdalomban, nem keresett kiutat, nem mentegetőzött, hanem hagyta, hogy Isten révbe érjen általa. Nagy kérdés, hogy a mi szenvedéseink mit szolgálnak életünkben? Mit ér el az Úr erőtlenségeinken keresztül? Sőt, kit és kiket ér el az Úr erőtlenségeinken keresztül? Mire összpontosítunk? Arra, hogy fáj, vagy arra, hogy van, aki a fájdalmaitól megszabadíthat és keresem a közösséget az Úrral. Mire összpontosítunk? Arra, hogy sajog, vagy arra, hogy elmegyek meglátogatom a nőtestvéremet, viszek neki egy igét és megerősítem imádság által, s így az imaközösség által én is megerősödöm. Mire tekintünk?! Arra, hogy Isten milyen nehézségekkel áldott meg, vagy arra, hogy mindezek a nehézségek közepette ad erőt és elvégezhettem, amit kellett. A keresztyén ember felülről kapja az erőt a szenvedésben való életre és szolgálatra. A gyengeség állapota is lehet gyümölcstermő. Isten ereje ott és akkor is célhoz ér, amikor gyenge az ember. Ebben a helyzetben éli át igazán, hogy mit jelent az Ő elégséges kegyelme.

Tudjátok, hogy én személyesen hol élem át legerősebben az imádság erejét? A kórházi látogatások alkalmával. Olyan lelki ereje van az Úri imádságnak, mert amikor odaérünk a beteggel: „*Legyen meg a te akaratod*“, a beteg hangja nem elcsuklik, hanem megerősödik és onnan megerősödve jövök haza én is. Isten nélkül nincsen keresztyén szolgálat.

„Mi sem lehetünk *a meghátrálás emberei, hanem a hitéi* (lásd Zsid 10, 39).“ Jób sem hátrált meg, hanem hitehagyott feleségét így erősítette: „Az Úr adta, az Úr vette el, áldott legyen a Úr neve (Jób 1,21).“ Erőtlenségben, nyomorúságban örömmel szolgálni, ez a hit. Mennyire más ez az út, mint amilyen a mai világ nagyjai járnak. Az elbizakodottság, a nagyravágyás helyett a kis életek, a mindennapok hőseinek a helytállása a mérvadó. Miért lehetett ott a fehér holló díjazottjai között 2016-ban Pozsonyban Zuzana Podolinská, a murányhosszúréti alsótagozatos általános iskola igazgatónője, aki kollégáival erő felett foglalkozik a roma gyermekekkel és munkájuk eredménye egy gyermekkórus megalapítása, lemezük kiadása és a mindennapi árral szemben való úszás, mert mindenütt azt kell magyaráznia egy demokratikus országban, hogy van értelme és célja a roma gyermekekkel való foglalkozásnak. Bizony fehér holló minden egyes keresztyén, aki nem önmagára, hanem Istenre tekint. Fehér holló. Kevesen vagyunk, akik elhívásunk tudatában cselekszünk és nem elbizakodottságunkban. Kevesen vagyunk, akik arra a Jézusra tettük fel az életünket, Akitől ma is csak tanulni lehet, sőt tanulni kell az alázatot és a szelídlelkűséget. (lásd Mt 11,29) Jézus engedelmes volt a keresztfának a haláláig. (Fil 2,5) Kevesen vagyunk, akik úgy mint Pál apostol azzal erősítjük lelkünket, hogy el ne bizakodjunk. Nagy kísértése a mai világnak az elbizakodottság, de Isten kegyelme abban bátorítson minket, hogy Ő elég mindenhez. A mindennapi terhek elviseléséhez, a holnapok homályos látásához, a kétségek leküzdéséhez, a mélységek és magasságok megjáráshoz. „Bennünket ugyanis semmi sem szakíthat el Isten szeretetétől, ami megjelent a mi Urunk, Jézus Krisztusban (Róm 8, 38).“ Kedves Elválaszthatatlanok és Szeretettek! Tudjátok meg, hogy az Úrnak terve van velünk, ahogyan volt egykor a tövises Pállal is. Ámen.

Utóima

„Mert nincs különbség: mindenki vétkezett, és hűjával van az Isten dicsőségének. Ezért Isten ingyen igazítja meg őket kegyelméből, miután megváltotta őket a Krisztus Jézus által (Róm 3,22b-24).“

„Örüljétek Jeruzsálemmel! Vigadjatok vele mindnyájan, akik szeretitek! Szívből örüljétek vele mind, akik gyászoltátok (Ézs 66,10)!”

„Gyermekeim, ezt azért írom nektek, hogy ne vétkezzetek; ha pedig vétkezik valaki, van pártfogónk az Atyánál: az igaz Jézus Krisztus, mert ő engesztelő áldozat a mi bűneinkért; de nemcsak a mienkéért, hanem az egész világ bűnéért is (IJn 2,1-2).”

„Egyetlen szó sem vészett el azokból az ígéretekől, amelyeket az Úr Izráel házának tett. Mind beteljesedett (Józs 21,45).”

„...én vagyok az Úr, nincs más! Én alkottam a világosságot, én teremtetem a sötétséget, én szerzek békességet, én teremtek bajt, én, az Úr, cselekszem mindezt (Ézs 45,6b-7).”

„Az Úr pedig irányítsa szíveteket az Isten szeretetére és a Krisztus állhatatosságára (IIThessz 3,5).”

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „De hűséges az Úr, aki megerősít titeket, és megőriz a gonosztól.” (IIThessz 3,3)

Áldás: Istennek népe! „Így szól az Úr: Mert szeretetet kívánok és nem áldozatot, Isten ismeretét és nem égőáldozatot (Hós 6,6).”

Záró ének: 300: 2-4: „Nincs nekem más enyhelyem...”

Egy kis erősítés énekben:

Tudom, az Úrnak terve van velem! /2x

Ezért hálás életem, Őt dicsérem

szüntelen.

Tudom, az Úrnak terve van velem!

Tudom, az Úr vezet az utamon! /2x

Ezért hálás életem, Őt dicsérem

szüntelen.

Tudom, az Úr vezet az utamon!

Tudom, az Úr velem van mindennap!

/2x

Ezért hálás életem, Őt dicsérem

szüntelen.

Tudom, az Úr velem van mindennap!

Tudom, az Úr megőriz mindenkor! /2x

Ezért hálás életem, Őt dicsérem

szüntelen.

Tudom, az Úr megőriz mindenkor!

Tudom, az Úr mindent jóra vezet! /2x

Ezért hálás életem, Őt dicsérem

szüntelen.

Tudom, az Úr mindent jóra vezet!